

РЕШЕНИЕ
№217
гр.Перник, 17 юли 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на единадесети юли две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ: Весела Гроздинска
Е. Иванова

при секретаря **Е.В.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Румяна Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№201/2012 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение №350 от 27.04.2012 г. по н.а.х.д. № 1459/2011 г. Районен съд, гр.Перник е потвърдил наказателно постановление № 2346/09 от 07.12.2009 г., на Началник сектор „ПП” при Областна дирекция на МВР гр. Перник, с което на **М.С.С.***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лв. И „лишаване от право да управлява МПС за един месец”, на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП и „глоба” в размер на 10 лв., на основание чл.183,ал.1,т.1,предложение 2 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и чл.157, ал.1 от ЗДвП.

В законния срок против решението е постъпила **касационна жалба от М.С.С.*****. Жалбоподателят излага подробни твърдения за неправилност на въззивното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Оспорва установената от РС-Перник, фактическа обстановка и твърди, че скоростта на неговия автомобил не е констатирана с годно техническо средство, както и че липсва изготвена по надлежния ред разпечатка от констатациите на радара.

Иска отмяна на постановеното решение и съответно на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР гр. Перник, сектор Пътна Полиция не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура гр.Перник, счита жалбата за неоснователна, извършеното нарушение за доказано и пледира оставяне в сила решението на РС, гр.Перник, с което е потвърдено наказателното постановление.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима , разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд Перник, въз основа на събраните по делото доказателства, е установил

следната фактическа обстановка: На 25.11.2009 г., в 11:11 часа, в гр.Перник, ул.Ю***, движейки се в посока от кв.Тева към кв. Изток, срещу фирма „***“, като водач на МПС – лек автомобил, с рег.№ СА *** НС, при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидно за населено място, се движи със 85 км/ч, като скоростта е установена с техническо средство-радар ТР-4D, с № 329 и не е носел контролния талон от свидетелството за управление-нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и чл.157, ал.1 от ЗДвП.

На същата дата е съставен и акт за установяване на административно нарушение № 2346/25.11.2009 г., с който жалбоподателят се е запознал. Актът е подписан от нарушителя с отбелязване, че има възражения, но не е уточнил какви са те и не е упражнил правото си по чл.44,ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, във вр. с чл. 21, ал.1 от ЗДвП и чл.157,ал.1 от ЗДвП, като се е движил с превишена скорост от 85 км/ч при максимално допустима - 50 км/ч. В решението са изложени подробни мотиви защо и въз основа на кои доказателства е прието, че нарушението е осъществено, като нарушителя е санкциониран според приложимата законова норма.

Административен съд-Перник намира, че решението на въззивния съд е правилно, законосъобразно по същество и при неговото постановяване не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Районният съдия правилно е установил горната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото писмени доказателства. Обсъдени са относимите към правния спор доказателства и възраженията във въззивната жалба, като са изложени подробни съображения защо не се приемат за основателни твърденията за незаконосъобразност на наказателното постановление. Тези изводи на съда се споделят изцяло от касационната инстанция.

При настоящото разглеждане на правния спор отново се поддържат твърденията относно негодност на техническото средство да установи безспорно извършеното нарушение; неправилно изготвената разпечатка, която е ценена от въззивния съд като веществено доказателство.

Районният съдия е аргументирал подробно своите изводи, като настоящата инстанция не намира за нужно отново да ги преповтаря, за да бъде отговорено на наведените касационни основания следва да се отбележи:

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че техническото средство с което е установена скоростта на движение – ТР-4D, №329 не е събрало годни доказателства относно скоростта на движение. В наказателното постановление е отбелязано, че същото се издава по съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 2346/25.11.2009 г. В обстоятелствената част на последния актосъставителят е отбелязал, че скоростта, измерена в 11:11 часа на 25.11.2009 г., е установена с радар ТР- 4D с фабричен № 329, т. е. посочено е въз основа на какво техническо средство е измерена скоростта. Стойностите отчетени от измервателния уред са показани на водача.

Съдът е изискал, а съответно административно-наказващият орган е представил и съответните доказателства за изправност на техническото средство. Радарът е включен в приложения по делото списък с идентификационните номера на радарните скоростомери, преминали успешно последваща проверка. Проверката в специализирана лаборатория е извършена на 11.03.2009 г., т. е. към датата на установяване на нарушението радарът е бил

в изправност.

Настоящият състав намира, че районният съд е изпълнил задължението си да събере достатъчно и безпротиворечиви доказателства, въз основа на които е направил извода си, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е безспорно установено. Твърденията, че представената по делото разпечатка от техническото средство, с което нарушението е установено, не притежава качеството годно доказателствено средство не се приема от настоящия съд. Споменатото до тук дава основание на съда да направи заключение, че в производството пред районния съд не е допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, което да е основание за отмяна на атакуваното решение.

Направеното с касационната жалба и в съдебно заседание искане за прилагане на по-благоприятния закон на основание чл. 3, ал.2 от ЗАНН, настоящият състав намира за неоснователно. Разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г. гласи, че „*За нарушенията установени до влизането в сила на този закон се прилага досегашният ред*”. Нарушението е осъществено на 25.11.2009 г., т.е. по отношение на него е приложима разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, в която санкцията е определена като “глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”. Това обстоятелство е съобразено от АНО, като същият е приложил относимата санкционна разпоредба. Настоящият състав приема, че не са налице основания за прилагането на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Още повече, че целта на промените в ЗДвП е намаляване броя на пътнотранспортните произшествия и жертвите на пътя, затова не може да се тълкува, че промяната на санкциите за нарушения на ЗДвП е с цел облагодетелстване на нарушителите. Така, че дори и в този смисъл, това не е по- благоприятният закон. Поради това настоящият касационен състав не намира основание за изменение на решението и процесното НП, като бъде заличено част от наложеното наказание.

При разглеждането на делото, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №350 от 27.04.2012 г. по н.а.х.д. № 1459/2011 г. Районен съд, гр.Перник, с което е потвърдил наказателно постановление № 2346/09 от 07.12.2009 г., на Началник сектор „ПП” при Областна дирекция на МВР гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/